

Petőfi Sándor:
A szabadsághoz

Oh szabadság, hadd nézzünk szemedbe!
Oly sokáig vártunk rád epedve,
Annyi éjen által, mint kísértet,
Bolygott lelkünk a világban érted.

S mégis mégis számkivetve voltál,
Mint a gyilkos Kain bujdokoltál,
Szent nevedet bitóra szögezték,
Érkezésedet hóhérok lesték.

Megszűnt végre hosszú bujdosásod,
Sírba esett, ki neked sírt ázott,
Bevezettünk, s uralkodás végett
Elfoglaltad a királyi széket.

Te vagy a mi törvényes királyunk,
Trónusodnál ünnepelve állunk,
Körülötted miljom s miljom fáklya,
Meggyúlt szíveink lobogó lángja.

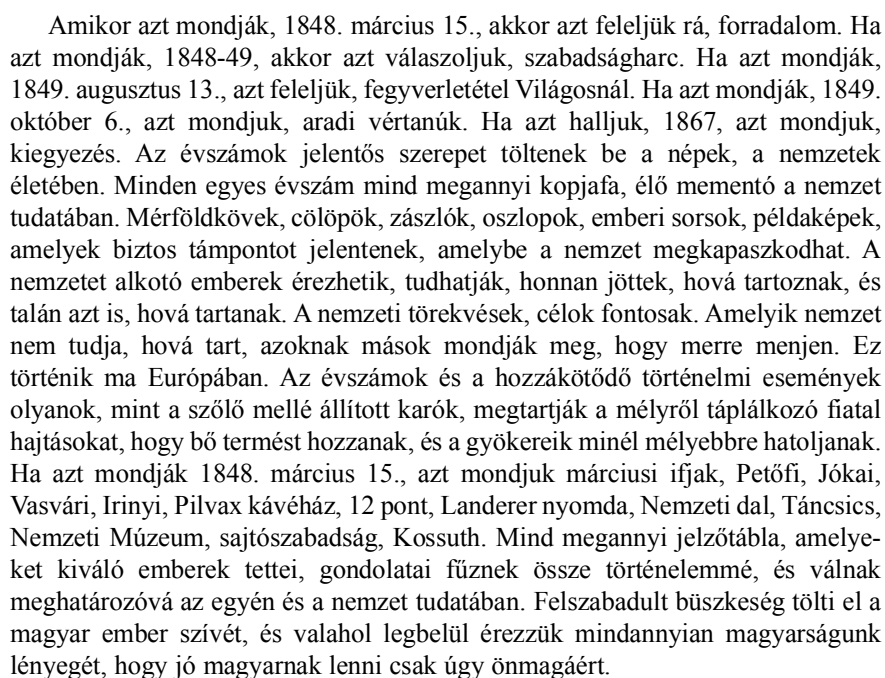
Oh tekints ránk, főséges szabadság!
Vess reánk egy éltető pillantást,
Hogy erőnk, mely fogy az örömláztól,
Szaporodjék szemed sugarától.

De, szabadság, mért halvány az orcád?
Szenvedésid emléke szállt hozzád?
Vagy nem tettünk még eleget érted?
Koronádat a jövőtől félted?

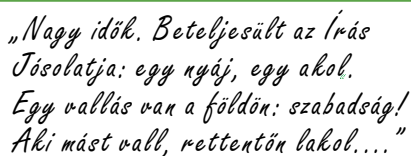
Ne félj semmit, megvédünk... csak egy szót,
Csak emeld föl, csak mozdítsd meg zászlód,
S lesz sereged ezer és ezernyi,
Kész meghalni vagy diadalt nyerni!

S ha elesnénk egy szálig mindnyájan,
Feljövünk a sírbul éjfél tájban,
S győztes ellenségednek megint kell
Küzdeni... kísértő lelkeinkkel!

(Pest, 1848. március 27-e előtt)

(Folytatás a 2. oldalon)

Petőfi Sándor: 1848

A szabadság mérőöldkövei

(Folytatás az első oldalról)

Elődeink egykor hittel és fegyverrel küzdöttek a szabadságért, mi ma a józan-ság lelkével, az imádság erejével és bölcs akarattal állunk a szabadság várfalain, bástyáin, néha a megmaradt várfalak romjain, pusztatemplomok árnyékában, és pillanatról pillanatra éberen figyeljük az ellen gyors taktizálásait, ahogyan próbálja tisztességes harc nélkül elfoglalni azt, ami a miénk. A bástyák magasából messzire látni. Örtüzek fényét, jövőt, hazát, szülőföldet. Látni, mit veszthetünk, és mit nyerhetünk. Ki van velünk, és ki nincs. És jól látni, ahogyan a szabadság zászlajába belekapaszkodik a szél. Sokan kérdezik, hát ilyen nagy dolog lenne a szabadság, hogy mindenki erre vágyik, ezt akarják elvenni tőlünk? Mi tudjuk, mert már megtanultuk, hogy ott, ahol nincs szabadság, ott rabság, elnyomás és diktatúra van, de ez nem méltó teremtettség, emberi voltunkhoz.

Meg tudjuk-e tartani szabadságunkat? Ettől a szabadságtól függ népünk jövője és megmaradása egy olyan korban, ahol megindult a világ. Olyan időket élünk, amikor nem a határok változnak, hanem a népek válnak felismerhetetlenné a határokon belül. A határok maradnak, a kultúrák szűnnek meg alakulnak át. Formálódnak, változnak – néha a felismerhetetlenségig. A test látszólag ugyanaz, csak az

arc változik. Egykor elődeink a szabadságharc harcmezein a hitüket vallották meg, és az életükkel fizettek érte. Valljuk meg mi is hitünket! 1848 erre szólít fel bennünket! Ne féljünk kimondani újra és újra, hogy kiben és miben hiszünk, még akkor is, ha ez sokaknak esetleg nem tetszik. Ma Európában, a világ arrogáns hatalmainak árnyékában és sötétjében néha úgy érezzük, éreztetik velünk, hogy magunk vagyunk, egyedül, pedig az igazság az, hogy van egy nagyon erős szövetségesünk, az Isten. Igen, ő a mi népünk oltalma és a mi szabadságunk, és akinek ilyen a szövetségese van a történelem színpadán, az a győztes oldalon áll, harcol. Sokszor kételkedünk magunkban mostanság, vajon merre tart az a világ, mely minden látszat ellenére nem szabad. Azok, akik ezt a szabadságot el akarják venni tőlünk, úgy érzik, nekik van csak joguk megmondani azt, hogy mi a szabadság. Aki ma józan ésszel gondol-

kodik, és tudja a helyét a világban, a hazájában, a szülőföldjén, akinek van hite, céljai, gyökerei, anyanyelve, kultúrája, családja, az tudja, hogy mi a szabadság, és hogy mennyit ér szabadnak lenni, mert a szabadság olyan, mint a szél, nem lehet látni, csak érezni.

Kedves barátaim!

A magyar szabadságharc, mint oly sokszor a történelmünk során, a túlerővel szemben alulmaradt, de az eszme, a szabadság szent, legyőzhetetlen hite a szívünkben él. A nemzet gyökereiből táplálkozik, és onnan hajt ki újra és újra ezeréves történelmünk során. Egy nép, amelynek hite van, legyőzhetetlen. A márciusi ifjak, a szabadságharc minden egyes áldozata, hőse, története, győztes és vesztes csatái immár részesei a történelmünknek. Ne hagyjuk, hogy ezt bármi a feledés homályába taszítsa. Legyen ez a kor minden nemzedék előtt példa. A szabadságért való küzdelem példája, amelyért minden időben, mindennap mindenkinek a saját helyén, erejével és tudásával meg kell küzdenie, meg kell védenie azt, hogy soha ne feledjük, honnan jöttünk és hová tartunk. Dicsőség a hősöknek! Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!

Hrubík Béla

Petőfi élete, költészete a diákok szemével...

Az ipolyinéki Balassi Bálint Alapiskolában március 10-én nagyszabású emléktárgyversenyre került sor. A vetélkedő témája Petőfi Sándor élete és munkássága volt. Iskolánk így tisztelt meg a 200 évvel ezelőtt született költőnk előtt. Péntek reggel a csapatok izgatottan foglaltak helyet a tornateremben, hogy összemérjék tudásukat és ügyességüket a vetélkedőn. Hat csapat vállalkozott e nemes feladatra a felső tagoztról. Gyurász Szilvia igazgatónyitótáncja után elhangzott a Himnusz. Ezt követően Nagy Teréz és Molnár Tamás pedagógusok irányításával kezdetét vette az emléktárgyverseny. A versenyfeladatok közt megtalálható volt kifejtős, képfelismerés, versfelismerés, képkirakó, filmrészlet és dramatizációs játék. A dramatizációs fel-

adatok közt szerepelt Petőfi lánykérése, Kukorica Jancsi és Iluska párbeszéde, a március 15-ei Pilvax kávéház hangulata, illetve költőnk jelentkezése a seregbe. A diákok jól teljesítették a feladatokat és nagy sikert arattak a közönség előtt. A feladatok között néhány osztály rövid kultúrműsorral kedveskedett az egybegyűlteknek. Láttunk és hallottunk tavaszköszöntőt, huszármenetelést, szavaltat és táncot is. A 8. osztály a vetélkedő végén egy meglepetés-műsorral készült, egy modern tánc formájában. A vetélkedő végén nem maradtott el az eredményhirdetés. Nagyön szoros pontszámmal zárták a csapatok a versenyt. Az első helyen végül a hetedikese, második helyen a hatodikosok, harmadik helyen a nyolcadikosok végeztek. A többi csapat emléklappal térhetett haza.

adatokban megmutathatták a diákok színészi tehetségüket, melyben Petőfi életéből kellett rögtönözni, előadni a kihúzott témát. Érdekessége az volt, hogy kosztümökben mutathatták be

-mt-

BÉKEPÁRTI VAGYOK

Egy kedves barátom többször is megvádolt azzal, hogy oroszbarát vagyok, mert nem ítélték el egyértelműen Ukrajna Oroszország általi megtámadását. Holott egyértelműsítettem neki, hogy az oroszok agressziót követtek el Ukrajnával szemben, de a támadásnak vannak bizonyos előzményei, amikről nemigen szólnak a híradások.

Nekem aztán tényleg nincs miért oroszbarátnak lenni, hiszen édesapám magyar honvédként orosz fogságba esett, és „méltoztatott“ ott öt évig élni, ha azt egyáltalán életnek lehetett nevezni, egy Kijev melletti fogolytáborban. Édesanyám is mesélt egyet s mást az orosz katonák, hogy finoman fogalmazzak, minősíthetetlen viselkedéséről, amikor a falujukban állt a front. Az oroszok 56-ban Magyarországot, 68-ban Csehszlovákiát szállták meg, de a későbbiek folyamán is, egészen napjainkig számos országban tették „tiszteletüket“, természetesen tisztán katonailag. És akkor még nem szóltam a ránk erőltetett marxista-leninista szovjet ideológia káros hatásairól.

Már több mint egy éve tart a mérhetetlen emberi áldozatokat és rettenetes anyagi károkat okozó háború. Mind a két oldalon katonák tíz- és százazrei estek el a harcok során. Ukrán oldalon a civilek közül is ezerszám haltak meg a támadások következtében, és sajnos, még mindig nincs vége a szörnyű öldöklésnek és pusztításnak! Valakinek, valakiknek bizonyára érdeke, hogy tovább eszkalálódjon az orosz-ukrán háború. Valakik nagyon nem akarják, hogy tűzszünetet kössenek, és tárgyalóasztalhoz üljenek a szemben álló felek.

Nem vagyok se biztonságpolitikai, se külpolitikai szakértő, viszont figyelemmel követem a médiafelületeken a szakértők orosz-ukrán háborúval kapcsolatos objektív okfejtéseit, elemzéseiket. Mindannyian egyetértenek abban, hogy a támadást az oroszok kezdték, de amint azt az egyik, széles látókörrrel bíró szakértő megjegyezte, ennek egy előzménye, hogy hosszú éveken keresztül Ukrajnában rendkívül tudatosan gyilkolták az oroszokat, házakat gyújtottak rájuk. Mint hozzáfűzte, Kijev „a minimális jogokat sem hajlandó megadni az országban élő kisebbségeknek, nemcsak az oroszoknak, hanem a lengyeleknek, magyaroknak, románoknak és a többieknek sem.“

Vitathatatlan, hogy Oroszország Ukrajna megtámadásával megsértette a nemzetközi jogot, viszont az amerikaiak sem tartották mindig tiszteltben. Hadd idézzem fel, hogy 2002-ben az amerikai Kongresszus felhatalmazta Bush elnököt arra, hogy katonai akciót indítson Irak ellen. Az iraki háború kerekén 20 évvel ezelőtt, 2003. március 20-án kezdődött, amikor az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság és a többi szövetséges csatlakozásával „sokkoló és félelmetes“ bombázást indított. A Bush-kormányzat a háború indoklását elsősorban arra az állításra alapozta, hogy Irak állítólag tömegpusztító fegyverekkel rendelkezik... Irakban soha nem találtak tömegpusztító fegyvereket vagy tömegpusztító fegyverek előállítására szolgáló létesítményeket. A konfliktus első három-négy évében becslések szerint 151 000 - 600 000 iraki halhatott meg.

Ugorjunk vissza Európába, ahol 10 évig, 1991-től 2001-ig tartott a délszláv háború, és legkevesebb 140 ezer volt a halottak száma. Az elején csak egymást csépezték a jugoszláv köztársaságok, de aztán az USA, a NATO is beavatkozott. 1999. március 24. és június 10. között három hónapig bombázták a szerbeket, ENSZ-engedély nélkül.

Jó 20 évnyi nyugalom és béke után öreg kontinensünkön újabb háború robbant ki tavaly februárban miután az oroszok megtámadták Ukrajnát. Már több mint egy éve folyik, és ki tudja meddig húzódik majd el ez a borzalmas és értelmetlen vérontás, melynek, bármikor is ér véget, nem lesz valódi győztese, csak mérhetetlen vesztesei lesznek. Minden józanul gondolkodó

politikus azon a véleményen van, hogy mielőbb tűzszünetet kell kötni, és megkezdeni a békétárgyalásokat. Ahogy egy amerikai szakértő fogalmazott, a háború addig fog tartani, amíg a résztvevők el nem hiszik, a tárgyalóasztalnál könnyebben meg tudnak egyezni.

(Csak zárójelben jegyzem meg, hogy a minap egy ismert magyar külpolitikai szakértővel készült beszélgetésben szóba került a sokat vitatott Krím félsziget hovatartozása. Mint megjegyezte, ezen sokat lehet filozofálni, mert végeredményben a Krím se az oroszoké, se az ukránoké nem volt, hanem több száz éven keresztül a krími tatároké volt. A krími tatárok uralmának II. Katalin orosz cárnő vetett véget, amikor 1783-ban meghódította a területet és felszámolta az addig önálló kánságot. A Krím félsziget ekkor került először orosz fennhatóság alá. A cárnő nevéhez fűződik a Szevasztopolban megépített nagy mélytengeri kijárat, az oroszok legfontosabb tengeri bázisa. 1954-ben történt, hogy Sztálin halála után Hruscsov úgy akart támogatásokat szerezni Ukrajnából, hogy a nagy bolsevista szövetségben belül az ukránoknak ajándékozta Krímet, hogy névlegesen legyen az övék. Teljesen mindegy volt akkor és ott, hogy Oroszországhoz vagy Ukrajnához tartozik, ahová egyébként sohasem tartozott.)

Én tisztelem mind az orosz, mind az ukrán népet, egyikük iránt sem táplállok ellenszenvet, vezetőikről viszont megvan a véleményem. Gondoljunk csak bele, hogy mind a két oldalon tíz- és százazrek siratják fiaikat, férjeiket, apáikat, akik elesetek a háborúban. Én hívő keresztényként túl azon, hogy mélyen együttérzek velük, békepárti vagyok. Gondolom, minden jóézésű ember elítéli a háborús konfliktusokat, az öldökléseket, legyen azok bárhol a világon, mert ezek sehová sem vezetnek, ugyanakkor valakiknek nagyon érdekében áll, hogy jelen esetben az orosz-ukrán háború minél tovább elhúzódjon, amiből busás hasznot lehet húzni. Égbekiáltó véráldozatok árán is!...

Bodzsár Gyula

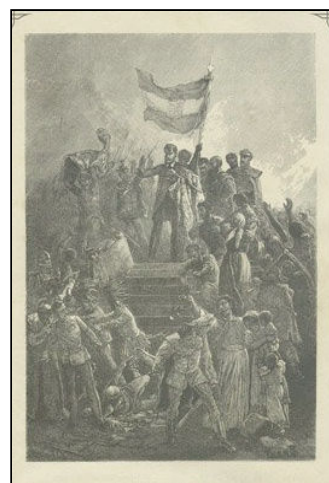
Petőfi Sándor: Föltámadott a tenger

Föltámadott a tenger,
A népek tengere;
Ijesztve eget-földet,
Szilaj hullámokat vet
Rémítő ereje.

Látjátok ezt a táncot?
Halljátok e zenét?
Akkor még nem tudtátok,
Most megtanulhatjátok,
Hogyan mulat a nép.

Reng és üvölt a tenger,
Hánykódnak a hajók,
Sülyednek a pokolra,
Az árboc és vitorla
Megtörve, tépve lóg.

Tombold ki, te özönvíz,
Tombold ki magadat,
Mutasd mélységes medred,
S dobáld a fellegekre
Bőszült tajtékokat;

Jegyezd vele az égre
Örök tanúságul:
Habár fölül a gálya,
S alul a víznek árja,
Azért a víz az úr!

(Pest, 1848. márc. 27–30.)

„Menekültek útja” Szolidaritási akció az Ipoly mentén

Lassan vége a téli időszaknak, beindulnak a szabadidős programok. Mi várható a közeljövőben, erről beszélgettünk Olexa Miklóssal, az Ipoly Honismereti, Kulturális, Túra és Sport Egyesület elnökével. Beszélgetésünk témája az alábbi nagyszerű rendezvény megvalósítása, melynek szervezése már az év elején beindult, és lényegében a megvalósítás szakaszába lépett. Uniós forrásból egy nemzetközi rendezvényre, emlékakcióra kerül sor egészen május végéig.

A szolidaritási emlékakció célja az Ipoly folyó völgyében megemlékezni a II. világháború idején 16 laktanyában elhelyezett menekülő lengyel katonákról, tábori életükről, a befogadás jelentőségéről. Ezen belül a nemzetek, civil szervezetek és polgárok határokon átvelő kapcsolatainak erősítése a közös európai történelem, kultúra és az európai identitás révén. Továbbá a kulturális sokszínűség és örökség megőrzése, az elmaradott Ipoly-völgy kiemelkedő kultúrájának, történelmének megismertetése és fejlődésének elősegítése, a helyi turizmus alapjainak lerakása.

Ennek keretében történelmi, kulturális, túra- és sporteseményeket szerveznek az Ipoly folyó mindkét oldalán. Ezekből néhány: gyalogos, buszos, kerékpáros, lovas zárandoklatok az érintett települések laktanyáihoz, koszorúzás az emlékhelyeken, emléktáblák és emlékkő avatása, előadás-sorozat a történelmi események ismertetésével, valamint az Unió szolidaritási, fejlesztési, ifjúsági céljainak bemutatása és az első kerékpáros emléktúra elindítása a „Lengyel menekültek útján az Ipoly völgyében” a forrástól a Dunáig – kb. 180 km-en.

Mindenképpen megemlítendő a érintett települések: Kalonda, Ipolytarnóc, Balassagyarmat, Kóvár, Nagycsalomja, Dejtár, Ipolybalog, Ipolyhidvég, Drégelypalánk, Tesmag, Ipoly-ság, Ipolybél, Ipolypásztó, Vámosmikola, Letkés, Ipolyszalka, Szob. A rendezvénysorozat emlékmisével és koszorúzással kezdődött Ipolyhidvégen február 26-án, ahol megkoszorúzták

az egykori tábori épület falán a lengyel tiszti tábor emlékére elhelyezett emléktáblát. A program további része három buszos zárandoklatot tervez. Egyet a Középső-Ipoly mentére, kettőt az Alsó-Ipoly mentére (jobb part és bal part). Ezen kívül megvalósul egy kerékpáros nagy túra Erdélyből az Ipoly völgyébe a lengyel menekültek útján áprilisban, majd egy kerékpáros rövid túra Balassagyarmat és környéke térségben májusban. Ebbe a sorozatba tartozik természetesen a már fentebb említett kerékpáros zárandoklat – Nagy Ipoly Túra a forrástól a Dunáig 180 km-en május havában. Lesznek rövidebb, hosszabb gyalogos túrák is és egy 15 km-es csónakos zárandoklat.

Megvalósul egy nagyszabású lovas zárandoklat is, amely szervesen ugyan nem tartozik ebbe a programba, de időrendben lesznek találkozási pontjaik. Ennek útvonala Częstochowa – Budapest. Erről bővebben lapunk más oldalán olvashatnak.

Mint láthatjuk, egy olyan rendezvényről van szó, amely országrészeket mozgat meg, jelentősége óriási. Reméljük, az érintette települések vezetői, lakosaik méltóképpen kiveszik részüket az egyes helyi események megünneplésében. Mint a rendezvény címében is olvashatjuk, szolidaritási akcióról van szó, tehát legyünk nyitottak és segítőkészek a rendezvény sikeres lebonyolításában, annál is inkább, hiszen külön-külön évente tartunk megemlékezéseket a háborúkban elesettekről és a lengyel táborokról is.

Aki bővebb információkat szeretne megtudni a rendezvénysorozatról vagy az egyes részleges zárandoklatokról, az a következő elérhetőségeken informálódhat:

Email: ipolyturarendszer@gmail.com, tel.: +36202804030, +421908992970,

www.ipolyturarendszer.hu, www.1kerekmarmuzeum.hu.

Balogh Gábor

Jelmezbál - a várva várt buli!!!

Február 20-án tartottuk iskolánkban a várva várt farsangi jelmezbált, ami kellemes meglepetést tartogatott számunkra, hiszen nagyon sok diák öltött jelmezt magára. Az ipolynéki Balassi Bálint Alapiskolában mindenki izgatottan várta ezt az eseményt. Minden alkalommal nagy készülődés előzi meg. A bált az iskola igazgatónője, Gyurász Szilvia nyitotta meg. A jelmezfelvonulás hatalmas meglepetést okozott. A mesebíródalom szinte minden szereplője meghívást kapott az idej mulatságra. Az egyéni jelmezek mellett a csoportjelmezek is felvonultak. Bemutatkozott itt: kandalló, DJ, mobiltelefon, Mikulás, szórakozott professzor, rockzenész, hűtőszekrény, tűzoltó... A bál legötletesebb jelmeze az 5. osztályos Keresztes Kitty lett, aki kukoricának öltözött. A diákok és persze szüleik leleményességéről, kreativitásáról ismét meggyőződhetünk pedagógusok is.

Molnár T.

Lovas zarándoklat Isten útjain

„Isten útjai kifürkészhetetlenek!” – tartja a közmondás. De az őseink az eljövendő nemzedékek iránti felelősséggel kihelyezték és örökségül hagyták számunkra azokat az útjelzőket, amelyek megóvnak minket az eltévelyedésektől. Ez a hagyomány. Vallási, kulturális, történelmi hagyományaink útjait járva jobb emberré, jobb magyarrá-lengyellé válhatunk. Vallási és történelmi kegyhelyeink ezek kimagasló úti céljai, állomásai. Magyarország és Lengyelország ezeréves közös múltjának Szentjei, Királyai és Hősei kalapálják emlékeztükkel egybe a két nemzetet. Földi hatalmasságok által elszakíthatatlan szálakkal. A częstochowai Fekete Madonna ikon a lengyel katolicizmus és függetlenség jelképe. Magyar vonatkozásai teszik a két nemzet összetartozásának legerősebb szimbólumává.

Cheméz Farkas etnográfus, hagyományörző, távlovas zarándok, szakdolgozatának címe: „A magyar lóhasználat ezeréves változása.” Egyesülete a Hagyományörző Lovas Betyár Közösség Biatorbágy. Az egyesület 2010-től szervez lovas túrákat és zarándoklatokat. A legkisebb táv 250 km volt (Bécs–Budapest), a leghosszabb 2012-ben a Budapest–Asztana (Kazahsztán) 6500 km volt, ebből lóháton 3000 km, valamint még ugyanebben az évben a történelmi Magyarország határainak megkerülése: 3500 km. Fantasztikus teljesítmény.

A sors Budapesten hozott össze vele még ez év februárjában, ekkor szereztem tudomást ez évi terveiről, melynek érintőlegesen régióink is részese lesz. Megkértem őt egy bemutatkozás erejére

és az idei zarándokútjuk ismertetésére. Ez akkor nem jött össze, ám küldött egy anyagot e riportcikk megírásához (Polákia magazin).

Az idei útvonalterv Częstochowa–Budapest 450 km. Miért éppen erre az útvonalra esett a választás? Ez az út a magyar–lengyel történelmi összetartozásról is szól. Szerintem a magyar–lengyel barátság gyújtópontja a feltámadt Krisztushoz és az Égi Édesanyához fűződő, mély gyökerű nemzeti elköteleződésünk. A kereszténység védőbástyái és az Égi Édesanya népei vagyunk, de összeköt bennünket a magyarok legnépszerűbb szentje, László király is, valamint, hogy nemesi nemzetek vagyunk. Ez azt jelenti, hogy egyetlen más országban sem volt olyan magas a nemesek aránya, mint a lengyeleknél és a magyaroknál. Ennek egyik oka, hogy meg kellett állítanunk az Európa ellen támadó keleti népeket. A lengyel–magyar barátság így számomra egyszerre jelent közös szakrális és történelmi küldetést.

Częstochowából indultok, a Fényes Hegyről (Jasna Góra), a fekete Madonna csodatévő képmásától! Hová és mikor érkeztek?

Volt egy ötlet néhány évtizeddel ezelőtt, hogy összekössék a közép-euró-

pai Mária-kegyhelyeket. Így jöttek létre a Mária utak, melynek két fő ága közül az egyik Máriacellből Csíksomlyóra vezet, a másik Częstochowából Medjugorjébe. A két ág szinte szabályos keresztet rajzol a térképen, és Budapesten, a Szent Annaréten metszi egymást. Lovas zarándoklatunk fontos állomása ez a hely, idei utunk is ide vezet. Érkezésünk tervezett időpontja, ahogy minden évben, május elseje. Erre Natália nővér egyik Krisztustól kapott üzenete adja meg a választ: „...akarom és kívánom, hogy Szeplőtelen Anyámat az egész világ mint a Világ Győzelmes Királynőjét ismerje el. Ez az elismerés nyilvános legyen! Május elseje legyen Szeplőtelen Anyámnak mint a Világ Győzelmes Királynőjének szentelve...” Natália nővér látomásaiban megjelent Világ Királynője Engesztelő Kápolna építése a budapesti Szent Annaréten. Az ukrán háború kitörése után néhány nappal Erdő Péter esztergomi bíboros megadta az engedélyt a kápolna építésre, de a megvalósulás jelenleg akadozik.

A tervek szerint 4 lóval 4 lovas és a kísérőautó sofőrje érkezik a szálláshelyekre, tehát 5 fő. Április 25-27. között tartózkodunk majd Balassagyarmaton. Kérem az olvasókat, hogy kövessék zarándoklatunkat a Lovas Betyár Közösség Facebook-oldalán, és hogy jöjjenek el zarándoklatunk céljához május elsején a budapesti Szent Anna-réti ünnepségre. Köszönöm.

Lejegyezte BG a beszélgetés és a magazin nyomán

Március 10-én játékos iskolabemutatóra került sor a Balassi Bálint Alapiskolában, amelyre a helyi és környékbeli óvodák nagcsoportosai látogattak el. Siket Natália 2. osztályos tanuló szavalata után Gyurász Szilvia üdvözölte a jövődöbéli elsősöket és szüleiket. Bojtos Magdi tanító néni másodikosai a Kiskakas gyémánt félkrajcárja című mesejátékkal szórakoztatták a közönséget. Az alsó tagozatos tanító néni játékos foglalkozásokat készítettek elő. A kreatív feladatok után az ovisok megmutathatták ügyességüket a mozgásos versenyjátékokban is. A mozgalmal délután finom uzsonna és ötletesen elkészített desszert zárta. Szeptemberben várjuk nagy szeretettel a kis elsősöket iskolánkban.

-mt-

Játékos iskolabemutató Ipolynyéken

Bemutatjuk olvasóinknak Majer Illés Ivettet Sokoldalúan tehetséges

*** Kezdjük egy rövid bemutatkozással!**

Majer-Illés Ivett, 28 éves, az ipolybalogi Ipolyi Arnold Általános Iskolában kezdtem tanulmányaimat, már akkor nagyon sok szavalóversenyen vettem részt. Édesanyám példáját követve Rimaszombatban folytattam tanulmányait a Kereskedelmi Akadémián, s az itt eltöltött 4 év alatt volt szerencsém ösztöndíjjal Angliában, Norwichben is tanulni, ahol nagyon jól éreztem magam, illetve Egerben egy hónapot töltöttem. Jelenleg a Prysmian MKM Magyar Kábel Művek Kft. irodavezetője vagyok, illetve a Nógrád Megyei Szakképzési Centrum Mikszáth Kálmán Technikum és Szakképző Iskola óraadó tanára voltam két évig, felsőoktatási képzésben. Emellett a magyarországi rendvédelmi szerveknek vagyok kirendelt tolmácsa szlovák és angol nyelven, továbbá Balassagyarmaton a gyermekprogramok műsorvezetője is vagyok. Balassagyarmaton élek, Ágoston fiam büszke és boldog édesanyjaként.

*** Rimaszombatban érettségiztél a kereskedelmi szakközépiskolában, utána a Selye János Egyetem Közgazdasági Karán folytattad tanulmányaid, és szereztél diplomát. Miért éppen a közgazdaságot választottad?**

Azt gondolom, a közgazdász diploma egy olyan oklevél, melyet a munkaerőpiacon bárhol fel tudok használni. De természetesen ez nem én vagyok. Mindig is inkább a színészet, az irodalom, illetve az előadóművészet vonzott leginkább. Így idén a budapesti Bánfalvy Ágnes színművészeti iskolájában szeretném még tovább fejleszteni a médiatudományt.

*** Apropos, Rimaszombat. Bizonyára nemcsak középiskolai tanulmányaid miatt kedves számodra a város, hanem azért is, mert évről évre a Tompa Mihály Vers- és Prózamondó Verseny országos döntőjének is színhelye. Te pedig több alkalommal is bejutottál az országos döntőbe. Milyen sikereket értél el a versmondók kategóriájában?**

Középiskolai tanulmányaim alatt mindig az országos döntőig sikerült eljutnom, hol arany, hol ezüst minősítéssel végeztem a dobogó három fokán. Azonban van egy számomra kedves vers,

de ez inkább levél, melyre az egyetem kezdetekor értem meg leginkább. Ezzel a verssel lettem aranyéremben első helyezett, ha jól emlékszem 2013-ban. Soha nem felejttem el, amikor a Rimaszombati Művelődési Ház színháztermében több száz ember előtt mondtam el azt a művet, amivel nyertem, melyet közvetített a TV és a rádió is. Ami számomra még kedves szavalóverseny, a szülővárosomban, Balassagyarmaton megrendezett Mikszáth Kálmán Vers- és Prózamondó verseny, ahová volt tanárnom, Kovács Ildikó kísért el. Ezen a szavalóversenyen nemcsak magyarországi diákok, hanem Erdélyből is érkeztek versenyzők. A négy év alatt 2x sikerült 25 diákból az első helyet elhoznom, valamint a Szép Magyar Beszéd díját, a másik két évben második, egyszer pedig különdíjat kaptam. Ott jöttem rá, hogy hatással van az előadásom az emberekre, amikor könyveket csaltam a szemükbe. Pár évre rá már én ültem a zsűriszékekben, a terem másik oldaláról, szemszögéből élveztem a versenyt.

*** Ha már a líránál tartunk, hadd kérdezzem meg, ki a kedvenc költőd, versed?**

Mivel a népdaléneklés sem áll tőlem távol, így természetesen nemcsak versek és prózák, de rengeteg dal van a tarolyomban. Kedvenc költőmön Hervay Gizella, azonban pár évvel ezelőtt megkeresett engem Jakus Éva balassagyarmati költőnő, hogy szavaljam el az egyik versét. Éviről azt kell tudni, hogy olyan verseket ír, amelyek a hittel kapcsolatosak, és abszolút a lelki életvilágra fókuszál. Felvettem egy sima egyszerű telefonnal Évi versét, amit mára közel 185 000 ember nézett meg a közösségi portálon. Szeretnék a jövőben hangoskönyvet kiadni, természetesen az ő verseivel, valamint egy verseskötetet is. Így mondhatom, hogy nekem a barátnőm a kedvenc költőm!

*** Hogyan és mikor kerültél kapcsolatba a médiával, merthogy hallottunk rádióban, láttunk tévében?**

Még Komáromban ismertem meg Lépes Lóránt atyát, aki az ottani Mária Rádió vezetője. Az egyetemen töltött időszak alatt önkéntes technikusként és

műsorvezetőként dolgoztam, ami már akkor nagyon megtetszett. S én lettem a Mária Rádió hangja is egyben. TV-ben pedig már többször szerepeltem, akár egy interjú alkalmával, akár a balassagyarmati Ipoly TV-ben láthattak, vagy az M1-en. Az Ipoly TV-ben A riporter c. műsort vezettem, ahol a költőnővel készítettem interjút arról, hogyan jött a versírás. A TV2 Ázsia Express c. műsor utómunkálataiban is részt vettem, illetve a Sztárban Sztár leszek c. showműsor stábotagjaként, de több produkcióban is táncoltam. A vállalatnál, ahol dolgozom, szintén nagyon sok kisfilmet és interjút készítek, ezzel is promotálva a céget.

*** Jelenleg a TV2 Akadémia végzős hallgatója vagy. Mik a további terveid?**

Igen, nemrég vizsgáztam le műsorvezető-szerkesztő-riporter szakon, ahol nagyon sokat tanultam neves szakemberektől, mint pl. Pachmann Pétertől. Régi álmomat szeretném megvalósítani, ami a TV-s szerepléssel kapcsolatos. Az egyik, hogy hírbemondó/hírolvasó legyek, a másik pedig maga a műsorvezetés. A továbbiakban ebben az irányban szeretnék tovább menni a temperamentumomra hivatkozva, küzdeni és mindent megtenni annak érdekében, hogy így legyen. Ezért is gondoltam a Bánfalvy-stúdióra, ahol magát a filmszínészetet szeretném tanulni.

*** A mindennapokban miként tudsz megfelelni sokoldalú elfoglaltságaidnak?**

Nagyon nehéz, de mivel energikusnak érzem magam, így mindenre jut időm. Igyeksem mindenből a maximumot kihozni, Ágostonnal minél több időt tölteni. Most, hogy vége az Akadémiának, azon leszek, hogy édesanyámhoz is többször elutazzak Ausztriába.

Bodzsár Gyula

KÖKESZI NEVES SZÜLÖTTE

Méhes Sándor és Bende Mária fia, Nyéki Méhes Mózes, geneológiai író (genetikai családtörténettel foglalkozó tudomány) 1855. március 29-én született Kökesziben. 1912-ben Tornócon szolgabíró volt, majd Budapesten a legfőbb állami számvevőszék tanácselnökeként vonult nyugdíjba. Feldolgozta családja történetét.

„Pölhös Vendel nagycsalomjai barátom jóvoltából értékes könyvecske került nemrégiben a kezembe. A Palóchonban című kiadványról van szó, melynek szerzője Nyéki Méhes Mózes” – írja a könyv utószavában Csáky Károly, neves helytörténészünk. Ajánlja a könyvet különösen azoknak, akik fogékonyak hagyományaink iránt, mélyebben meg akarnak ismerkedni a néplelekkel, az emberi karakterekkel, a palóc furfanggal és humorral. Az utószó végén Csáky Károly megjegyzi, hogy köszönet illeti Pölhös Vendelt azért, hogy Méhes Mózeszt kiemelte a feledés homályából, és vállalta kötetének hasonló kiadását, egészen pontosan, a kiadás anyagi fedezetének biztosítását.

Most pedig Méhes Mózes szülőfaluján a sor, hogy egy emlékünnepe keretében emléktáblát állítson neves szülöttének tiszteletére és nevének megőrzésére, aki 70 éve, 1953-ban hunyt el.

Mi történt 1938-ban Gyürkiben?

Csáky Károly a Palóchonban című könyv utószavában írja, hogy Méhes Mózes tanulságos írásainak szereplői: „Valamennyien ilyen-olyan szereplői a palócok színes világának, társadalmi tablójának.” Példát is említ a sok közül. Például azt, hogy mi történt a visszacsatoláskor (75 éve, 1938-ban – a szerk. megjegy.), a Hont megyei kis palóc faluban, Gyürkiben, melynek – mint akkor még leírhatta Méhes – „lakói színmagyarok, akiknek vérzivataros századokon át megőrzött kutyabőrlevelükön kívül nem maradt más, mint a hétszilvafás kis földjük és az át nem formálható magyar lelkük. Ezek a jó gyürki palócok a cseh megszállást szenvedve azt hallották 1938-ban, hogy a szomszédos Kökesziben magyar zászlót tűztek ki a templomtorony ablakába.” A történet folytatásból kiderül – írja Csáky Károly –, hogy amennyiben viszont nekik templomuk nem volt, de voltak a toronyál is magasabb jegenyéik, azok egyikére tűzte fel a magyar zászlót a Palya gyerek. Olyan magasra került a zászló, hogy a még ott lévő cseh csendőrök sem tudták azt eltávolítani onnan. Ezért ki akarták vágni a jegenyét, miközben a domboldalról már a magyarok ereszkedtek lefelé, s a csendőrök is elrohantak dolguk végezte előtt.

Közreadta: B.Gy.

KÖNYVEKET, KÖNYVTÁRAKAT

(magyar nyelvűeket!), műtárgyakat,

1945 előtti papírrégiségeket vásárol a Budapesti

VÉRTESI ANTIKVÁRIUM.

Előzetes egyeztetést követően (mennyiségtől függően),

díjtalan kiszállással. Azonnali fizetés.

www.vertesiantikvarium.hu

Tel: +36-20-4256437

Egy csábi orvos a Madách családban

Idén emlékezünk meg a világirodalomban is maradandót alkotó magyar írónak és költőnek, az alsósztrigovai Madách Imre születésének 200. évfordulójáról. Életének és családjának története jórészt tisztázott, ismerjük az egyes családtagok életútját, de hajlamosak vagyunk átsiklani egy-egy apróbb, kevésbé köztudott információmorzsa felett.

Madách Imre leánytestvérének, Annának a férje – tehát Imre sógora – Huszár József nógrádi alispán volt. 1842-ben lebetegedett, majd az állapotának javulását minél hamarabb elérni kívánó családtagok Zólyom vármegye akkori főorvosának, a csábi születésű és akkorra már szaktekintélynek számító ifj. Hönigh Ignác segítségét kérték. De ki is volt ő valójában? Dr. Kiss László orvostörténész kutatásának köszönhetően tudunk róla ezt-azt, ha nem is sokat, de legalább valamit.

Ifj. Hönigh Ignác 1813-ban született a Hont vármegyei Csábon. Orvosi disszertációjában magát „Nagy-Honthi-fi”-nek titulálta. 1835 januárjában az ipolyvári megyei közgyűlés a vármegye „becsületbéli főorvosának” nevezte ki, ami lényegében egy fizetés nélküli orvosi állást jelentett, hiszen Hontnak már két főorvosa is volt akkoriban. Kézenfekvőbbnek látta tehát egy másik vidéken alkalmaztatni magát. Így került el Besztercebányára, ahol az Orvosi Tár 1849-es évfolyamában már mint Zólyom vármegye főorvosát említik. Karrierje itt meredeken ívelni kezdett: a már említett Madách családon kívül 1842-ben őt választották meg a magyar orvosok és természetvizsgálók harmadik vándorgyűlésének jegyzőjévé, amely keretében Zólyom vármegye ásvány- és gyógyvizeit ismertette a résztvevőkkel.

Az ifjabbik Hönigh nem sokáig örülhetett közmegebecsülésének: 35 éves korában, 1848 februárjában hunyt el Besztercebányán, halála okát nem ismerjük. Tudjuk viszont, hogy az édesapja, a szintén orvos id. Hönigh Ignác jócskán túlélte fiát: ő még 1857-ben, 67 évesen is Csábon élt, és a vármegye Bozóki járásának seborvosaként tevékenykedett. Ő volt a Hont megyei himlőoltás egyik első propagálója, és aktívan közreműködött a megyében élő kisgyermekes fekete himlő elleni oltásban.

Apa és fia, két remek és művelt ember. És csábiak. Idén lesz az ifjabbik Hönigh születésének 210. évfordulója. Viszont Csábon egy-két ember kivételével alig mond bárkinek bármit is a neve, nemhogy még az ő és édesapja munkássága. Mindazonáltal, ha számításba vesszük azt, hogy Szeder Fábán is a hasonló elfeledettségéből vált a régió és a magyar néprajzi szakirodalom egyik megkerülhetetlen „nagyjává”, akkor van ok a reményre. Talán egy emlékfű ültetése, melléje pedig egy apró emléktábla elhelyezése megérne egy próbát a helyi Szeder parkban...

A nemzedékről nemzedékre szálló néphagyományban és történetekben mindig sok-sok érdekességet lehet fellelni: ha már Madách Imrével kezdtem, akkor vele is szeretném befejezni, mivel, ha nem is bizonyítható, de alakja kötődik Csábhhoz is. Az író ifjúkori szerelme Dacsó Lujza volt, Imre pedig sokszor ment lóháton Keszihócra, ahol a hajadon lakott, s mikor Csábra ért, lovát a Zichy kastélyánál kikötve és megítatva itt is megpihent.

-mf-

„Csodálatos természet” gyermekrajzverseny díjátadó gálaestje Lukanényén

„Természet és vadászatkedvelők ifjúsági szakköre”. Így hangzik a magyar elnevezése annak a foglalkozásnak, amelyet a Nagykürtösi Járási Vadászkamara és a Lukanényei Alapiskola és Óvoda támogatásával kezdeményeztünk az érdeklődők számára. Ez a szép tevékenység a természetvédelemmel, vadvilággal, vadászattal kapcsolatos szakmai, elméleti és gyakorlati ismeretek elsajátítására irányul, amely a Szlovák Vadászszövetség indítványozásában egy országos versenyen teljesedik ki. A versenyt 1974 óta minden évben megrendezik, amelyen általános iskolások és középiskolások vesznek részt.

Lukanényén első alkalommal nyílt „vadász szakkör”, ahogy a gyerekek nevezik, amelyen kéthetente találkozom 12 természet- és vadászatkedvelő nebulóval. A foglalkozás keretében tanultunk már a gímszarvas, a dāmavad, az őz és sok más egyéb, nálunk honos vad életmódjáról, szaporodásáról, trófeájáról, csapájáról. Készítettünk falevelekből herbáriumot, beszélgettünk vadászkutyákról, de voltunk már a természetben is, és célba lőttünk légpuskából.

Egyik este azon tűnődtem, hogy mit találhatnék ki a gyerekeknek, hogy ne szóljon még a szakkör is „csak” a tanulásról, mivel az időjárás akkorra már jó ideje nem volt ideális természetbéli túrákhoz. Ekkor pattant ki a fejemből a rajzverseny. Tudom, hogy a gyerekek szeretik megmértetni magukat, mivel néhányszor már írtunk tesztet, és az mindig izgalmas volt a számukra. Látszólag örömmel fogadták a rajzverseny ötletét, és hogy kicsit motiváljam őket, azt ígértem nekik, hogy két igazi művész fogja értékelni a kész műveket. Egy prezentációt is készítettem a számukra tananyag gyanánt „Vadászat a művészetben” címmel.

Megmutattam nekik a saját vadászkönyveimet, valamint magyar vadászíró ismerőseim könyveit. Szemléltettem gímszarvas gyöngyfogából készült ékszereket, meghallgattunk néhány vadászkürtön megszólaltatott szignált, végül pedig a Szklabonyán élő művészbarátom, Jozef Diheneščík fafaragásait, csontfaragásait, agancsból készült bútorait, dāmlapátba vésett vadász motívumait csodáltuk meg a képeken. Mivel a csoportom kétnyelvű közösség, a foglalkozásokat is két nyelven folytatjuk. Ebből kifolyólag jött egy légből kapott merész ötlet, hogy az egyik zsűri lehetne Szlovákiából, nevezetesen Szklabonyáról, Jozef Diheneščík személyében, egy másikat pedig hívhatnánk Magyarországról. Megszólítottam Jožkot, egyben megkértem dr. Kun Editet, vállalnák-e a tisztes feladatot, hogy 12 ifjú mester rajzát méltassák, pontozzák és megjelöljék a legjobb hármat.

Kun Editről illik elmondani, hogy ő a magyar vadásztársadalom és a kreativitás koronázatlan királynője. Elsősorban híres vadász és természetfestő művész, emellett mesterszakács, akinek a vadétel specialitásai csodás alkotásként feltárlva sorozatban jelentek meg a Nimród vadászlap hasábjain. Ezen kívül mestercukrász is, hiszen a tortái valóságos szobrász remekművek. Életpályája során teológiai diplomát szerzett, majd jogi doktor lett. Én a FeHoVa (Fegyver, horgászat, vadászat nemzetközi kiállítás-Budapest) színpadán ismertem meg őt 2020-ban. Kun Edit volt a rendezvény háziasszonya, és a Vadászhistóriák című könyvem színpadi bemutatóján az ő kezében volt a mikrofon.

Mindkét művész boldogan vállalta a zsűrizést, amit úgy oldottunk meg, hogy a rajzokat, festményeket lefényképeztük, és elektronikusan postáztuk a szakértőknek. Néhány napon belül meg is lett az eredmény, amely során megszületett a győztes mű, mégpedig Nozdrovický Erika rajza. Második helyen holteny verseny alakult ki. A két ezüstérmes várományosa Híves Melani és Lacko Amira volt, a dobogó harmadik fokára pedig Kuzma Noé került. A művészek különdíjra jelölték Nagy Nelly festményét, így végül 5 nyertest ünnepelhettünk.

A nyertesek nevét még egy ideig gondosan titokban tartottam... és milyen jól tettem! Ebben magának a Jóistennek lehetett a keze, mivel a művésznő és a mester úr is szinte egyszerre jeleztek vissza, hogy ők bizony szívesen eljönének, és személyesen ráznák meg a kis művészeim kezét. Editke gyerekeknek beigért híres-neves tortája végérvényesen eldöntötte a kérdést.

Kitűztük a terminust, amely mindkét

zsűrinek megfelelt, és meghirdettük a díjátadó gálát február 24-ére. Szervezési tanácsért az idősek napközi otthonába kopogtattam Zsófikához, aki a hír hallatán talán még nálam is jobban felvillanyozódott (a gyerekekről nem is beszélve, akik egyre csak az eredményt firtat-

ták). Barátném pillanatok alatt teleírt három A4-es papírt a tervekkel, mire én egy pillanatra gondolatban felhúztam a nyúlcipőt, hiszen ez csak egy ártatlan gyermekrajzversenynek indult, ugyan hogy nőtte ki magát egyszerre nagy, ijesztő kísértetté? Szerencsére azonban, ha az ember mellé szegődik néhány angyali barát, munkatárs vagy más jótét lélek, akkor a kőszá, bolond ötletből akár gyönyörű valóság is válhat.

Együtt valóra is váltottuk a gyerekek álmát. Két ország elismert művésznék kezéből vehették át a kupát, érmét, emléklapot és egyéb vele járó ajándékot. A szülők, nagyszülők szíve is büszkén dobbanhatott, hiszen hallották a szakavatottak méltatását. Bizony azok mind elismerő szavak voltak, hiszen Kun Edit maga mondta: „Soha nem kritizálok, mert a kritika lenyesi a szárnyakat”.

Bízom benne, hogy mi azon az estén szárnyakat adtunk gyermekeinknek és talán még lesz alkalmunk adni teszem azt a tehetségnek, az elszántságnak és a kitartásnak.

A rendezvény résztvevői, támogatói voltak: a gyerekek családtagjai, polgármesterünk, Híves László, az iskola igazgatója PaedDr. Marián Lupták, a járási vadászkamara kultúrfelelős elnöke Ing. Tibor Čierny, néhány vadásztársam és drága kolléganőim, barátnőim, akiknek segítségét ezúton is köszönöm.

Híves Éva

30. Tompa Mihály Országos Verseny

2023. március 9-én került sor a Tompa Mihály Országos Verseny járási fordulójára, amelynek az Ipolybalogi Ipolyi Arnold Alapiskola adott helyet. A járvány miatti kényszerszünet után az idei évben kerek évfordulójához ért a Szlovákia összes magyar tanítási nyelvű iskoláját megmozgató rendezvény, amely – bár nevében verseny, és díjakat is osztanak a végén – talán inkább nevezhető a vers- és prózai szövegek ünnepének. Hisz az előadások során elhangzanak a klasszikus magyar irodalom és a világ-irodalom remekei, a kortárs költők és írók sokszor kevésbé ismert művei és a szlovákiai magyar írók, költők által papírra vetett alkotások. Sok-sok keresgélést, olvasást, értelmezést, gyakorlást igénylő,

összetett feladat a felkészülés diák és felkészítő (pontosabban értelmezésben segítő, terelgető) számára is. De a közönség soraiban ülők elismerő tekintete és tapsa, a zsűri által megfogalmazott építő szándékú értékelések, vagy éppen az elért eredmény miatt mindenképpen megéri, hogy órákat töltsünk válogatással, tanulással, felkészüléssel, felkészítéssel. Mindez megmutatkozott az idei járási versenyen is, ahol közel 40, alapiskolás korosztályú diák mutatta meg tudását, tehetségét társainak. S mivel nevében versenyről van szó, így értékelni és díjazni is kellett a produkciókat, amely feladat a Balassagyarmatról érkezett – dr. Bacskó Józsefné, dr. Balázs Jánosné és Engelberth Katalin összetételű – zsűrire

hárult. A Nagykürtösi járásból csupán a kategóriagyőztesek jutnak tovább a következő fordulóba, de a többi helyezett és valamennyi résztvevő már így is kapott valamit a versenytől: olvasottság, ismeretszerzés, magabiztosság, előadókészség tekintetében, a közönségben ülő nézőkről nem is beszélve, akik élményekkel lettek gazdagabbak. A versenyzőknek köszönet jár az előadásokért, a szervezőknek pedig az esemény zökkenőmentes lebonyolításáért! A továbbjutóknak sikeres szereplést kívánunk a március 30-án Ipolyszécsénykén megrendezendő országos elődöntőhöz!

-ná-

Tompa Mihály Országos Verseny – járási forduló

Vers

I. kategória

1. Tóth Roland – Ipolynyék
2. Molnár Márton – Ipolybalog
3. Feterik Noe – Ipolybalog

Próza

I. kategória

1. Szabó Bálint – Ipolybalog
2. Kelemen Éda – Ipolynyék
3. Siket Viktória – Ipolynyék

II. kategória

1. Kuzma Tamás – Lukanénye
2. Valent Léna – Ipolynyék
3. Schäpers Isabel Frija – Csáb

II. kategória

1. Húšťava Dániel – Csáb
2. Stricho Maya Bella – Ipolybalog
3. Jakab Alex – Lukanénye

III. kategória

1. Csáky Márton – Ipolybalog
2. Baráth Viktória – Ipolynyék
3. Kovács Vivien – Lukanénye

III. kategória

1. Kuzma Noé – Lukanénye
2. Fricz Flóra – Ipolybalog
3. Škerlec Liliana – Ipolynyék

Újabb klip a Kiss Zenészek háza tájáról

A tavaly november végén megjelent Apámnak c. dal videóklipje után három hónappal új klippel jelentkezett a Kiss Zenészek együttes. Míg az első klip inkább álomszerűségével, ez a második egyediségével, különlegességével tesz mély benyomást a nézőre.

Az új klippel kapcsolatban Csáky Máté, az együttes művészeti vezetőjét kérdeztük.

• Máté, egy nem szokványos képi megjelenítéssel találkozunk a Madarak árnya c. számotokhoz készült klipben. Elmondanád, hogyan jött, kitől származik az ötlet?

Szeredre járunk egy professzionális stúdióba, ahol sorban vesszük fel a saját számainkat, ezt megkeveri a hangmérnök, s valamilyen úton-módon szeretnénk, hogy szerzeményeinket a kedves közönség ne csak koncerten, hanem akár mindennap meg tudja hallgatni otthon vagy bárhol, ahol csak szeretné. Az alábbi gondolatmenetnek egyik lehetősége a videóklip közlése. Úgy gondolom, hogy nem könnyű a mai világban olyan dalt és olyan videóklipet készíteni, ami nem hasonlít egy másikra. Annyiféle együttes, sokannyi alkotás, kísérletezés után van már mindenféle zeneág... Mégis, egy-egy dal és videóklip készítése kreatív, egyedi alkotásra sarkall bennünket. Így történt ez most is. Aki látta a videóklipet, az érzékelhette, hogy nem szokványos forgatás útján jött létre. Az ötlet decemberben merült fel az ún. évvárós összejövetelünkön – Kiss Kristóf mentorunk és Csáky Mátyás (a videóklip készítője) is ott voltak –, dobáltuk be az ötleteket az értebe, tanácskoztunk, hogy mi néz ki képileg igencsak jól, mi kevésbé, mi az, ami megfoghatja a kedves nézőt, mi az, amitől nem lesz hétköznapi. Nem egy este született meg a videóklip ún. forgatókönyve, sokszor éjjelbe nyúló eszmefuttatás, a terepen való ötletelés után jött létre, vagy talán állt össze az egész elképzelés.

• Azok számára, akik nem ismernék a videóklipet, meg tudnád fogalmazni, hogy mit próbáltatok közvetíteni a látványvilággal, mennyire van összhangban a dalszöveggel?

A téma, amit dalunkban megragadunk, az a magány, az önfókusz, az önreflexió. Réka, a fő énekes kalauzol bennünket a különböző helyszínekre, úgymond „kis világokba”, ahol megjelennek a hétköznapi munkától kezdve különböző művészeti elfoglaltságok is. Szimbólumokkal van tele a dalszöveg, a videóklipnél sem nélkülöztük ezeket – gondolok itt például a kalitkából a galamb szabaddá engedésére. A refrénben felfedezhető „daradam” ismétlése kissé titokzatossá, vagy inkább varázslatossá teszi a (hallgatói) hatást. Könnyen énekelhető, jól csengő, rezonanciójával enyhe homályt idéz elő.

• Beavtánád az olvasókat, hogy egy-egy szám megírása vagy klip forgatása mennyire a zenekar tagjainak közös munkája, vagy videó esetében mondjuk a rendező vagy az operatőr elképzelését tükrözi a látvány?

Ahány dal, annyiféleképpen jön létre. Van olyan dalszöveg, mikor készen van

elhozva a dalíró próbára, valami el van kezdve, s ott kerül befejezésre, valamit teljesen közösen írunk, valami megszületik 20-30 perc alatt, valami pedig több heti próbálkozás után. Ugyanez a „múzsza vagy megcsókol, vagy nem” hatás vonatkozik a dalszerzésre is. A kettő harmóniája sem mindig ugyanúgy alakul, tehát nem szentírás, hogy a dalszövegnek előbb kell meglelnie, mint az akkordmenetnek és a dallamnak. Tisztán emlékszem, hogy be kellett fejeznünk időre egy komplett dal megírását – pénteki nap volt –, egészen déltől estig foglalkoztunk vele, de sehogy sem akart összeállni. Másnap, szombaton szintén összeültünk, s fél óra alatt egyszerűen életre kelt az, amit megálmodtunk. Egy szó mint száz, nagyon kalandosak ezek a folyamatok.

A klipforgatás külön logisztikát igényel. Terv megszületése, helyszín kiválasztása, kellékek beszerzése, próbálás, megvalósítási gondok, hibák észrevétele,

ezek javítása, folyamatos elemzés, új ötletek becsepegtetése, és ott találjuk magunkat, hogy forgatási napra ébredtünk. Sok háttérrel, előzetes munka, stábbal való forgatás (eddig mindig nagyon-nagyon kedves és segítőkész stábbal forgattunk, innen is köszönet Nekik!), utómunka, és végül itt érkezünk el csak ahhoz, hogy közétegyük a YouTube csatornánkon a kész munkát, megosztjuk a Facebookon és egyebek, de még nem tudjuk, hogy mennyire fog tetszeni a nézőseregnek, hallgatóságnak. Hál’ istennek az Apámnak c. dalunk eddig közel 9 ezer, a Madarak árnya pedig több mint 10 ezer jónéhány száz megtekintést számlál most. Ez bennünket nagy örömmel tölt el, és maximálisan inspirál, hogy van értelme mindannak, amit csinálunk.

• Elárulnál kulisszatitkokat is? Gondolok itt a kosztümökre, helyszínre, stábra...

Sokan nem tudják, hogyan lehetséges az, hogy a dolgok visszafelé történnek, az énekesnő (Réka) szája mégis passzol a hallható dalhoz. Kérem szépen, annyi a turpisság, hogy Réka megtanulta az egész dalszöveget visszafelé, a felvett videóanyag pedig meg lett fordítva. Nem volt egy egyszerű feladat az egész koncepciót kitalálni, úgy, ahogy a halandzaszöveget sem megtanulni Rékának, de ő mégis jókedvvel és nagyon ügyesen meg tudta tanulni. A forgatás az idei év januárjában valósult meg, nem igazán volt meleg az időjárás, de Réka így is bevállalta, hogy befekszik egy csordultig töltött kádba. Nagyon sok emberben felmerül a kérdés, hogy valóban felgyújtottuk-e a zongorát, a válaszom az, hogy igen, valódi lángok láthatók a videóklipben, valódi tüzzel égett a zongora. Úgy gondolom, az egyik legnagyobb kulisszatitkok az az, hogy az éles forgatás mindössze 3 perc 17 másodpercig tartott, tehát egyetlen egyszer vetjük fel élesben. Természetesen nagyon sok gyakorlás előzte ezt meg, amikor pedig élesben ment a felvétel, egyszerűen nem lehetett rontani. Egy galamb, egy zongora, ezt egyszer gyűjtöttuk meg, egyszer feküdt bele a főszereplő a telítöltött kádba. Így igaz, szeretjük a kihívásokat és feszegetni a határokat.

• Olvashattunk róla, hogy hanghordozó kiadásán dolgoztok. Hogy áll ez a munka? Mikor hallgathatjuk meg a CD lemezt, ill. készülhetünk lemezbemutató koncertre?

2021-től stúdiózunk a Randal Group Production stúdióban Tóth Zoltánnál (hangmérnök). Jópár dalunk kész van, és természetesen némelyiknek most folyik a hangszerelése, a keverése, masterelése. Pontos dátumot nem szeretnék elárulni a kedves olvasóknak, de ha minden a terveink szerint halad, akkor 10 + 1 számot tartalmazó lemezt adunk majd ki, ami nem csak, hogy CD-n lesz elérhető, hanem a különböző internetes platformokon is, mint a YouTube-on, Spotify-on, Apple Music-on, iTunes-on, Soundtrack by Twitch-en, Instagramon, Facebookon és még jó néhány oldalon – az eddig megjelent két dalunk (Apámnak, Madarak árnya) már hallgatható a felsorolt felületeken és a rádiókban is. Amint elkészül a lemezünk, természetesen fogunk tartani lemezbemutató koncertet, ahová a zenekar nevében már most meghívok sok-sok szeretettel minden kedves olvasót!

• A zenekar tagjai közül sokan még tanultok, van, aki dolgozik. Hogyan tudjátok mindezt összeegyeztetni a próbákkal, a stúdiómunkával, a fel lépésekkel, vagy akár a dalszövegek és zenék írásával?

Így igaz, ahányan vagyunk, annyi felé. Mégis érzek a zenekarban egy olyan különleges kapcsolatot, hogy mindenki a saját helyéről, ahol jelenleg tevékenykedik, az ottani énjéből akar hozni egy darabot. Úgy gondolom, ez nagyon jó dolog, ettől leszünk vagy ettől lesz művészetünk színes, sokrétű, de mégis komplex. Létrehoztunk egy közös online naptárt, amibe rendszeresen, akár hónapokkal előre is bejegyezzük azokat a dátumokat, amikor foglaltak vagyunk, tehát a „nem megfelelő napokat”. Ezt mindenki látja, s ebből kiindulva tudunk próbát, stúdiózást vagy akár klipforgatást szervezni azokra a napokra, amikor nincs a naptárban bejegyzés. A koncertek szervezése ugyanezen logika alapján történik. Ha nincs ott senkinek semmi, supsz, most már van is. :)

• Nagyon köszönöm, hogy sokrétű elfoglaltságod mellett időt szakítottál a válaszadásra, és kívánok számotokra további jó munkát, sikeres együttműködést és nagyon jó koncertszezon!!!

Nagyon szépen köszönöm a kérdéseket és a jókívánságokat a Kiss Zenészek nevében is! Kedves olvasók, találkozunk minél többször 2023-ban!

Németh Ágota

JELMEZBÁL IPOLY- HÍD- VÉGEN

„Itt a farsang, áll a bál,
keringőzik a kanál,
Csárdást jár a habverő,
bokázik a máktörő.”

Az idén 2023. február 18-án a CSEMADOK IPOLYHÍDVÉGI ALAPSZERVEZETE ismét farsangi álarcosbált rendezett. A talpalávalót az OKÉ 4 zenekar biztosította. A szervezők a vendégeket, akik ötletesebbnél ötletesebb jelmezekbe bújtak, a bejáratnál apró ajándékokkal lepték meg. A bált az alapszervezet elnöke nyitotta meg ünnepi beszédével, majd a zenekar hajnalig tartó mulattatásba

kezdett. A szervezők meglepetésként zenés-táncos bohózzattal kedveskedtek a vendégeknek. Az est folyamán a helyi szervezet tagjai frissen sült farsangi fánkkal vendégelték meg a jelenlevőket, majd éjfél körül értékes tomboladíjak kerültek kisorsolásra.

Az előkészületeknél a helyi szervezet tagjai aktívan vették ki a részüket, így színes pompával búcsúztathattuk a 2023-as farsangi időszakot. A CSEMADOK IPOLYHÍDVÉGI ALAPSZERVEZETE az idén is több programmal készül, amire minden kedves olvasót nagyon szeretettel vár.

L.N.

Zarándoknap Alsóbodokon

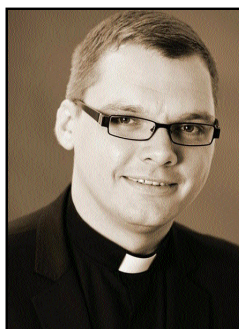
Esterházy János halálának 66. évfordulóján, március 8-án zarándoknap keretén belül fogadta a Nógrád vármegyéből és a Nagykürtösi járásból érkező zarándokokat az Esterházy János Zarándokközpont Alsóbodokon. A mintegy félszáz zarándok a délután folyamán érkezett meg a Paulisz Boldizsár által megálmodott és felépített zarándokközpontba, ahol a vendégeket a központ igazgatója, ifj. Csámpai Ottó

fogadta, és az Esterházy-múzeum előtt egy rövid előadásban vázolta fel Isten szolgálja Esterházy János életét és halálának, valamint hamvai hazakerülésének történetét. Ezt követően a csoportnak lehetősége volt megtekintenie a fiatal lengyel rendező, Grzegorz Kubasko filmjét, mely közel egy óra terjedelemben szólaltat meg történészeket, politikusokat, egyházi embereket, akik nemcsak az akkori politikai helyzetet, történelmi háttérrel világították meg a filmben, de hitet tettek János testvérünk emberi, keresztény helytállásáról, a fogságban elszenvetett megpróbáltatásairól és a család nélkülözéseiről a II. világháború befejezése után. A film megtekintését követően engesztelő és emlékező szentmisére került sor a Szent Kereszt Felmagasztalása kápolnában, ahol a szentmisét a paksi plébániáról Kürtösi Krisztián atya celebrálta, Vagyócky József esperes (Cserhátsurány) és Fekete Roland (Kazár, Dorogháza, Mátramindszent plébánia) atyák segédletével. A mise alatt hangszeren közreműködtek Híves István zenetanár, a Felszállott a páva népzenei verseny győztese, a bátonyterenyei Haraszi ikrek, Julcsi és Marcsi zoborolji imádságokkal és Csábi István, a balassagyarmati Rózsavölgyi Márk Alapfokú Művészeti Iskola igazgatója, aki Dávid Zsuzsanna Esterházy Jánoshoz írt imáját olvasta fel. A szentmise végén a kápolna altéplomában, ahol Esterházy János hamvait helyezték örök nyugalomra, és ahol a központ megálmodója, Paulisz Boldizsár is nyugszik immár öt éve, a zarándokok megkoszorúzták Esterházy János emlékhelyét. A Nagykürtösi járásból Jámor László megyei képviselő helyezte el a megemlékezés koszorúját, hiszen ebből a régióból is közel tízen vettek részt a méltósággal megtartott zarándoklaton, melyet követően mindenki hitben és lélekben megerősödve tért haza szeretteihez.

Hrubík Béla

(H)őseink üzenete

Nemzeti ünnepünk alkalmából bizonyára nem egyszer volt lehetőségünk meghallgatni Petőfi híres költeményét, a Nemzeti dalt. És benne az utolsó versszak elgondolkodtató sorait: „Hol sírjaink domborulnak, / Unokáink leborulnak, / És áldó imádság mellett / Mondják el szent neveinket.” Szinte mindegyik tagmondat után egy-egy kérdőjelet lehetne tenni: Domborulnak még a sírok, vagy már rég feledésbe merültek? Vajon az unokák ma is képesek még leborulni, imádkozni? Áldó imát mondanak-e a hősök nagy tetteiért? És vajon tényleg szentek-e azok a szent nevek?

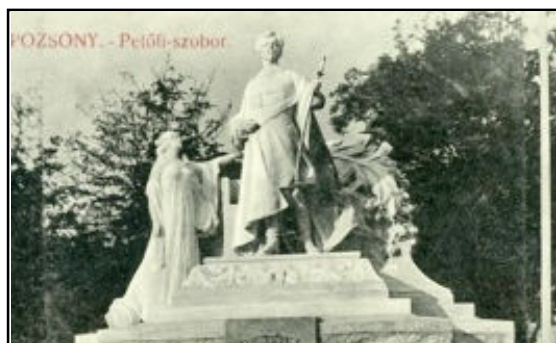
Március idusán megemlékezünk azokról az eseményekről, amelyek társadalmi változások garadáját indították el szerte Európában és benne magyar nemzetünkben is. Mindenféle megítélése van a '48-as eseményeknek, de mivel katolikus keresztény hitünkkel együtt egy nemzet gyermekei is vagyunk, ezért önazonosságunk meghatározásakor fontos, hogy sajátunknak érezzünk honfitársaink legnemesebb eszméit, legyenek azok jelen korunkban megfogalmazottak, vagy immáron akár 175 évesek.

Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy méltán lehetünk büszkéek eleink egy-egy korszakban való helytállására, megfogalmazott értékek képviselőire. Örölkünk megemlékezni ezért nem teher, nem nyűg, hogy már megint minek ez a felhajtás, nem úgy tekintjük, mint a gazdasági teljesítménynövelés gátját, hanem felidézve a márciusi ifjak példáját, lelkesítenek bennünket, hogy hazánkért, népünkért mi is hozzunk áldozatokat.

Szívesen beszélünk arról, hogy mi nem csupán egy csoportosulás, nem egy érdektársulás vagyunk, hanem honfitársak, egy közös nemzetnek tagjai. De ahhoz, hogy ne csak a múltba révedve éljünk, fontos, hogy felismerjük: az akkori emberek sem voltak semmivel sem különlegesebbek, mint a maiak, de volt bennük valami. Valami, amit talán ma esetleg kurázsinnak nevezünk, vagyis vakmerő bátorság, lelki erő, rendíthetetlen elszántság és tettrekészség egy olyan helyzetben, aminek végkifejlete még ismeretlen.

Ilyen példaképekre van szükség magyar keresztény nemzetünknek is.

Balga Zoltán

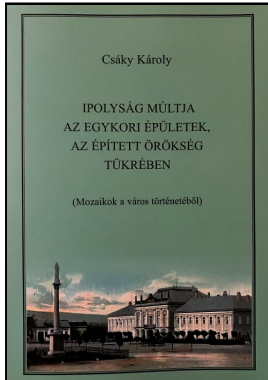

Könyvajánló

Csáky Károly

IPOLYSÁG MÚLTJA AZ EGYKORI ÉPÜLETEK, AZ ÉPÍTETT ÖRÖKSÉG TÜKRÉBEN

(Mozaikek a város történetéből)

Az ipolsági székhelyű Pongrácz Lajos Társaság egyéb, értékművelő, hagyományápoló, kultúraközvetítő tevékenységén kívül könyvkiadással is foglalkozik. A Honti Kiskönyvtár sorozat az egykori Hont vármegye történelmének alaposabb megismerésében segíti az érdeklődő olvasót. A sorozat 5. köteteként jelent meg Csáky Károly: *Ipolság múltja az egykori épületek, az épített örökség tükrében* című könyve, melyben a ma ugyan kisváros jellegű, ám valamikor jelentősebb egyházi, közigazgatási szereppel bíró Ipolság épített örökségét mutatja be. Elsősorban a szakrális épületek történetét tárja fel, tudomást szerezhetünk belőle a hajdani premontrei bazilikáról, a rend kolostorának hányattatott sorsáról, a római katolikus templom épületéről, a város zsinagógáiról és a város fölé emelkedő kálvária múltjáról és jelenéről. Természetesen a gazdasági jellegű, ill. a középületek is bemutatásra kerülnek, többek között a volt sóhivatal és sóház, a volt megyeháza, amelyben ma a városháza kapott helyet, továbbá a pénzintézetek székhelyei. A népoktatás kezdetei a városban szorosan kapcsolódtak az egyházhoz, de a 18. század során polgári leányiskola (később koedukált iskola) is alakult. A gimnáziumnak több, ma is álló, de időközben más célt betöltő épületben is volt székhelye, erről is olvashatunk a könyvecskében. A városban már korábban is létezett egészségügyi intézmény, viszont a Homok városrészben található, szebb napokat is megélt ipolsági kórházat csak 1900-ban adták át rendeltetésének, amely abban az időben jól felszerelt, vízvezetékekkel és gázvilágítással, fürdőszobákkal ellátott intézmény volt. A könyv egyes részeiben bemutatott épületeket gazdag képmelléklettel illusztrálja a szerző, amelyből összevethető a valamikor és a mai állapot. Természetesen nemcsak az épített örökségről kapunk képet, hanem érintőlegesen az egyes intézmények alapításáról, igazgatásáról, építéseiéről, a benne folyó tevékenységről is olvashatunk e hasznos kiadványban.

A felelős kiadó, Lendvay Tibor Előszóban közölt ajánlása szerint ez a könyv „...arról ad pontos képet, amit magunk körül látunk: Ipolság épületeiről, keletkezésük körülményeiről, viszontagságairól ... most nem a régen élt szerzők mesélnek múltunkról, elődeinkről, hanem a körülöttünk lévő épületek.”

-ná-

Régi nóta,

bíres nóta

Járásunkban az idén 24. alkalommal rendezzük meg a magyar nótá-énekesek országos versenyét *Őszi rózsza* címmel. Úgy gondoltuk, hogy a magyar nótá népszerűsítését havilapunkban is vállaljuk azzal, hogy minden számunkban leközlünk majd egy-két nótát, melyek közt lesznek örökzöldek, népszerűek, de kevésbé ismertek vagy ismeretlenek is.

Az idei Petőfi-émlékéhez kapcsolódva minden hónapban lapunkban is közléstesszünk egy-egy, nótaként is közismert Petőfi-verset.

Árpád apánk, ne féltsd ősi nemzedet,
Nem vesztet el, ha eddig el nem vesztet.
Sej-haj, ősi bűnk és bánatunk,
Sej-haj, újra élünk s vigadunk!

Volt is nékem, lesz is nékem boldog, vidám életem,
Árpád apánk gyermekeként ezt a hazát kedvelem.
Nem mennék el más országba sehová a világon,
Jó időben, rossz inségben ezt a hazát szolgálom!

Tud szeretni a magyar szív igazán,
Kit szeressen, ha nem téged, szép hazám.
Sej-haj, hű légy hozzá, barátom,
Sej-haj, nincs más hazád a világon!

Volt is nékem, lesz is nékem boldog, vidám életem,
Árpád apánk gyermekeként ezt a hazát kedvelem.
Nem mennék el más országba sehová a világon,
Jó időben, rossz inségben ezt a hazát szolgálom!

A virágnak megtiltani nem lehet,
Hogy ne nyíljék, ha jön a szép kikelet;
Kikelet a lány, virág a szerelem,
Kikeletre virítani kénytelen.

Kedves babám, megláttalak, szeretlek!
Szeretője lettem én szép lelkednek-
Szép lelkednek, mely mosolyog szelíden
Szemeidnek bűvös-bájos tükrében.

Ragyogj reám boldogságom csillaga!
Hogy ne legyen életem bús éjszaka;
Szeress engem, szívem gyöngye, ha lehet,
Hogy az isten áldja meg a lelkedet.

Petőfi: A virágnak megtiltani nem lehet

Hányszor kell megbocsátanunk? - Csábon mutatta be könyvét Bodzsár Gyula

Március a könyv hónapja. Ebből az alkalomból a Csemadok Csábi Alapszervezete könyvbemutatót szervezett, ahol Bodzsár Gyula *Hányszor kell megbocsátanunk?* című kiadványa volt a terítéken.

Az alapiskola olvasótermében szépszámú érdeklődő ismerhette meg régióink neves személyiségét, a kelenyei születésű Szeder Fábián-díjas és Ex Libris Díjas Bodzsár Gyula újságíró, író, műsorvezető, humorista, kultúraszervezőt, akivel Zafko Veronika tanár beszélgetett.

Megtudhattuk, hogy a Pokrok – Hala-

dás újságírójaként kezdte pályafutását, 15 éve a Kürtös főszerkesztője, számos országos médiumban jelennek meg írásai, többek közt a Reményben és a Vasárnapban is. Bodzsár Gyula a Remény katolikus hetilapban megjelent írásából válogatott a nemrég megjelent kiadványába. Ebben a hitről, a hívő katolikusok mindennapi életéről, felmerülő kérdéseikről, életünk hiányosságairól esik szó, amelyet sok esetben saját élettapasztalatai ihlettek, azokból merített.

Mint a bemutatón is elmondta, neki is sokat kellett és kell küzdenie, hogy jó,

hívő ember legyen. Természetesen a humor, a humoros történetek is helyet kaptak az este folyamán, így igazi kikapcsolódás volt ez a mindennapi rohanásban.

Zafko Ervin

Fotó: Göbölös Lajos / TEMPO.sk

ISMÉT LEZÁRTUNK EGY ÉVET

A Csemadok Nagycsalomjai Alapszervezete is megtartotta évzáró tagsági gyűlését február 25-én, melyet megtisztelt jelenlétével Balogh Gábor is, a Csemadok területi választmányának elnöke. Elnökünk, Pöhlös Vendel megállapította, hogy úgyahogy sikerült visszazökkenni a megszokott kerékvágásba, majdnem mindent sikerült megvalósítanunk, amit elterveztünk.

A gyűlés előtt szokás szerint megtartottuk idei első megemlékezésünket, mégpedig Gáspár Imre emléktáblája előtt. Még mielőtt elhelyeztük volna koszorúinkat, itt is az alapszervezet elnöke emlékezett pár szóval falunk - főleg újságíróként és műfordítóként ismert - szülőltjére.

V.Zs.

SAKK

Két év kihagyás után, melyet a járványos időszak okozott, újra farsangi sakkversenyt rendeztek Ipolybalogon február 19-én. A hagyományoknak megfelelően a polgármester vándorserlegéért küzdöttek a résztvevők. A verseny helyszíne a Dobos csárda volt. A kihagyott két év erre a versenyre is rányomta bélyegét, mint megannyi más rendezvényre országsszerte. Ezúttal csak nyolc versenyző nevezett be, név szerint: Gyurász Gábor, Gyurász Pál, Gyurász Péter, Mics Richárd, Nagy István, Rados Krisztián, Skerlec Nándor és Skerlec József. A verseny hétfordulós volt, mindenki játszott mindenkivel. A versenyből Nagy István került ki győztesen, második helyezett Skerlec József, harmadik pedig Gyurász Pál volt. A vándorserleget Nagy István szerezte meg, egy évig birtokolhatja, jövőre megvédelheti vagy átadja az újabb győztesnek. Minden résztvevőnek gratulálunk, külön az első három helyezettnek. A verseny nagyon jó hangulatban telt el, egy kellemes délutánt szereztek a versenyzők maguknak és a nézőknek is.

Balogh G.

Marad(hat)nak a dicstelen névadók

Emlékszem, hogy a rendszerváltás hajnalán, 1990-ben járási szintű utcanév-változtató bizottság döntött a kommunista rendszer jeles képviselőiről elnevezett utcák nevének átkereszteléséről. Ennek eredményeként legtöbb településen kivonták a „forgalomból” Leninről, Gottwaldról és a többi kommunista vezérről elnevezett utcanéveket.

Néhány helyen azért még maradt mutatóban az iméntiek nevét viselő utcanév. Mindez onnan jutott eszembe, hogy olvastam az egyik magyar közösségi oldalon, hogy nem kötelezik az önkormányzatokat arra, hogy megváltoztatásának egyes megkérdőjelezhető utcanévek vagy közterületek elnevezését. A parlamenti képviselők ugyanis a február 1-én tartott ülésükön elutasították az önkormányzatokról szóló törvény módosítását. Ennek alapján az önkormányzatoknak nem kötelességük megváltoztatni az utca vagy közterület nevét, ha azt 2020. december 1-je előtt nevezték el.

A szóban forgó törvényrendelet ugyan megtiltotta, hogy utcákat és közterületeket nevezzenek el a fasiszta vagy kommunista rendszerek képviselőiről, azt lehetővé tette, hogy azoknak az önkormányzatoknak, amelyek korábban nevezték el az utcákat, ne kelljen megváltoztatniuk ezeket az elnevezéseket.

Szűkebb pátriánkban Bussán találkozni Lenin nevét viselő utcanévvel, de a Vörös Hadseregről és a Februári Győzelemről is nevezték el utcát. Legyen dicséretére mondván a község egykori vezetésének, hogy utca viseli Madách Imre nevét is. Zsélyben Klement Gottwald utca, Vörös Hadsereg utca és Malinovszkij marsall utca is szerepel a község utcáinak névjegyzékében, viszont ott van Mikszáth Kálmán neve is. Nagykürtösön a Felszabadítók utca és a Vörös Hadsereg utca emlékeztet egykori felszabadítóinkra (?). Mindenképpen dicséretes, hogy a városban Madáchról és Mikszáthról is nevezték el utcát.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az imént említett településeken máig megmaradhattak a dicstelen névadók, az nem a mostani, hanem a korábbi önkormányzat jóvátehetetlen mulasztása. Mégpedig nemcsak azért, mert a több mint 30 éve a nevezett utcákban lakó emberek szinte biztosra vehető, hogy nem kívánják átneveztetni utcájuk nevét, ami sok utánjárásba és bizony nem kevés pénzükbe kerülne az új személyi iratok (személyi igazolvány, egészségügyi kártya, vezetői jogosítvány, útevel stb.) kiállítás, meg aztán, gondolom, többségüket nem is zavarja utcájuk névadója.

Így hát marad(hat)nak a dicstelen névadók...

-bégyé-

A kert márciusban

Márciusban már egyre több tennivalónk van a kertben, és mivel még a hónap elején járunk, bőven nem késtünk el semmivel! Ez az első olyan hónap az évben, amikor már bőven akad teendő a kertben. A természet látványosan elkezd éledni, így egyre több feladatot adva nekünk.

Mindenképpen kövessük figyelemmel az időjárás, hiszen márciusban is beüthet egy komolyabb fagy, de általánosságban elmondható, hogy ebben a hónapban megragadhatjuk a metsző-ollót, hiszen az sem jó, ha túl későn fogunk neki a kerti munkáknak.

A fákat és bokrokat szabadítsuk meg az apró és elszáradt ágacskáktól. Akár az örökzöld rozmarinbokornak is formát adhatunk a hónap végén, mert ahogy a többi növény, ez is most ébred fel a téli álmából. Ebben az esetben azonban alaposan figyeljük meg az időjárás-jelentést, mert ez a növény frissen metszve nehezen bírja a fagyot. Ne feledjük, hogy a vágás által egyfajta sebet ejtünk a fán, ezért ha a levágott ág helyén egy nagyjából ötcentes nagyságú sebet látunk, kenjük le fásbkezelő géllal! Két fa metszése közt töröljük át az eszközöket alkohollal átitatott ronggyal, így elkerülve, hogy egy esetleges fertőzést adjunk át a fáknak.

Ha komolyabb hidegek már nem várhatóak, ideális a hónap arra, hogy facsemetéket és bokrokat ültessünk. Bár előnnyel indulnak a csemeték egy őszi ültetéstől, a tavaszi időszakban is kiválóan meg tudnak erősödni. Figyeljünk oda, hogy a gödör, amibe ültetjük a fákat, legalább 60 centiméter mély legyen! Ha behelyezzük a fát, és visszalapátoljuk a földet, alaposan locsoljuk meg, és ügyeljünk rá, hogy mindig legyen nedves a földje, mert csakis ezáltal fognak megfelelően fejlődni a gyökerei.

Ebben a hónapban a legfontosabb tennivalók a kiskertben a talaj-előkészítési munkálatok és a korai zöldségfélék vetése. Az ősszel felásott és megtrágyázott földet fellazítjuk, jól elgereblyézzük. Az ápolási munkálatokat könnyebben el tudjuk végezni, ha 1-1,2 m szélesre alakítjuk ki az ágyásokat. A sorokat általában 20-25 cm távolságra húzzuk a retek, a tépősaláta és a hagyma vetéséhez. A korai karalábé 10-15 cm, a borsó 30-40 cm-es sortávolságra kerülhet. A vetésmélységnél általános szabály, hogy a vetőmag méreténél 2-3-szor vastagabb földréteggel takarjuk be az elvetett magokat. Egyes növények fényre csíráznak (pl.: zeller, bazsalikom, körömvirág, kakastaréj, estike, bohócvirág, nyári viola, petúnia), ezeket csak kézzel belenyomkodjuk a földbe, és nem takarjuk be. A nagyon apró magvakat (zeller, petúnia, lobélia) ajánlatos kis szaporítóládába (vagy cserépbe) elvetni, és miután megerősödtek, kipalántázzuk végleges helyükre. A szaporítóládát takarjuk be fóliával vagy üveglappal, így egyenletesebben és gyorsabban kikelnek a magok.

A palántáznak is nekiállhatunk. Műanyag poharakba ültethetünk paprikát, paradicsomot, uborkát, cukkinit.

A nyáron és ősszel virágzó évelők töosztásának is most van itt az ideje. A szárazon átteleltetett begóniagumókat is helyezzük tőzeggel töltött ládába március vége felé. Így májusban a kiültetés idejére erőteljes hajtásokkal rendelkező növényeink lesznek.

A hónap vége felé visszavághatjuk a díszfüveket. Ennél a munkánál lényeges, hogy az időjárási viszonyokat vegyük figyelembe. Az új száraz fejlődéséig feltétlen vissza kell vágni őket. Az őszi virághagymák enyhébb időjárásnál korábban kihajtanak, és megjelennek az első krókuszok, nárciszok, tulipánok. A szárazabb helyen lévőket rendszeresen locsoljuk. Tartós műtrágya kijuttatásával biztosítsuk a szükséges tápanyagokat számukra. Ültethetünk díszhagymát, liliomféléket.

A március tökéletes arra, hogy a gyepet is rendbe tegyük! Ehhez gereblyézzük fel az esetlegesen hátramaradt faleveleket, majd levegőztetővel menjünk át a fűvön. Ez különösen az árnyékos helyeken fontos, ahol a moha agresszívebben terjed a fű között.

-ber-

A Felvidéki Lelki Elsősegély Telefonszolgálat lelkes önkéntesek jelentkezését várja!

Olyan személyek jelentkezését várjuk, akik elhivatottságot éreznek arra, hogy részt vegyenek a segítő, karitatív munkában. A jelentkezéshez nem feltétel sem a humán szakterületen végzett munka, sem a pszichológiai ismeretek.

Az önkéntes ügyelőink a személyes körülményeiktől függően, havonta 2-3 alkalommal ülnek a telefon mellé segítő beszélgetéseket folytatni. Emellett pedig minden hónapban részt vesznek szupervízió, esetkonzultáció, továbbképzéseken, tréningeken. Ezek a csoportfoglalkozások segítik a szakmai fejlődést és a pozitív energiákkal, élményekkel való feltöltődést.

Mit nyújtunk önkénteseinknek?

Izgalmas, tapasztalatokat nyújtó karitatív munkát, szakmai és személyes fejlődést biztosító foglalkozásokat, fizetés, pénz helyett – pályázati forrásokból – szakmai konferenciákon, képzéseken való részvételt, megbízható, jó légkörű csapatot, melyet ügyelői stáb formál, valamint nyitottságot, jó közösségi kapcsolatokat.

Képzés

Szakemberek választják ki tesztet és a személyes interjú alapján a jelentkezőket. A sikeres alkalmassági értékelés után kapcsolódnak a jelöltek az intenzív képzéshez, amely önismereti tréningből, elméleti képzésből és kommunikációs, telefonos helyzetgyakorlatokból áll. A kiképzés után a vizsgát tevők hospitálnak, s azt követően kezdhetik el a segítőmunkát. Az önkéntes munka havonta egy-két alkalommal történő elfoglaltságot jelent, amely magába foglalja az ügyelői helyszínre történő utazás vállalását is.

Jelentkezési feltételek:

- minimum középfokú végzettség,
- 23-65 éves életkor,
- nyitottság,
- jó kommunikációs készség,
- lelki terhelhetőség.

Jelentkezni lehet a

felvidekitelefonszolgálat@gmail.com e-mail címen.

Határidő: 2023. április 23., vasárnap

Kérjük, a jelentkezéshez csatoljanak egy önéletrajzot és egy motivációs levelet arról, hogy miért szeretnének részt venni ebben a szolgálatban.

Sok szeretettel várjuk azok jelentkezését, akik hisznek abban, hogy egy beszélgetés segítséget nyújthat, és nyitott szívvel tudják meghallgatni a hozzájuk fordulókat, s hosszabb távon is tudnak áldozni szabadidejükből mások segítésére.

Tisztelt SzentKorona tisztelői!
Meghívjuk Önöket Ipolybalogra az alábbi rendhagyó történelmi eseményre!

**„... ANGYAL ADTA KORONA...”
A SZENTKORONA KÖRÖK
I. ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJA**

Szervező: Ipolybalogi és Balassagyarmati Szentkorona kör
Helyszín: Ipolybalog koronás templom
és az Ipolybalogi Ipolyi Arnold Iskola
Időpont: 2023.03.18. 11:00- 17:00-ig
(Ezután vacsora a Korona Panzióban)

PROGRAM:

11:00 Szentmise és ima
azért, hogy SzentKorona Körök alakuljanak!
Helyszín: Az Ipolybalogi koronás templom az Ipolybalogi
Szent Korona-másolat jelenlétében.
Szentmisét celebrálja György Ferenc lelkiatya,
aki egyben az Ipolybalogi Szent Korona-másolat őre is.

13:00 Balogh Gábor - Megnyitó
13:15 György Ferenc „SzentKorona körök alakuljanak”, felhívás
13:30 Dr Varga TiborEgy szívvel, egy lélekkel...
A Szent Korona és a Regnum Marianum című előadása
14:30 Ónodi Krisztián <https://szentkorona.info/> bemutató
15:30 Chemez Farkas Lovas zarándoklat Lengyelországból Budapestre
tájékoztató
16:00 Szeibert András vezetésével a Szentkorona Körök tanácskozása
17:00 Zárszó
18:00 Vacsora Korona Panzió (önköltséges)

Még több info <https://www.facebook.com/events/22517290357251>
Várunk szeretettel minden érdeklődőt és jó egészséget kívánunk!

**LUXURY
SECOND HAND
FASHION**

**Ipolykeszin, a buszmegálló mellett
Kiváló minőség, nagy választék, kedvező áron!**

Kellemes meglepetés volt, hogy falunkban egy magán-vállalkozó megnyitotta használtruhaboltját. A kínálat bőséges, számos márkájú ruha közül válogathat a vásárló, köztük osztrák és olasz ruhák is.

A választékban legnagyobb mennyiségű a női és a férfi áru: kabát, zakó, pulóver, ing, blúz, nadrág, elegáns ruha, szoknya, sportruházat, sapka, sál, fehérnemű. Fialatoknak is található modern ruhanemű XS mérettől. További választékban megtalálhatók még táskák, cipők, övek és egyéb kiegészítők.Érdemes körülnézni az elegáns kisboltban, biztos, hogy üres kézzel senki sem távozik.

Nyitvatartás:

Szeretettel vár minden	hétfő, kedd	14.00 - 17.00
divatkedvelő hölgyet	szerda	15.00 - 17.00
és urat a tulajdonos,	csüt., péntek	14.00 - 17.00
Deák Zsuzsa.	szombat és vasárnap zárva	

**E lapszám megjelenését a Bethlen Gábor Alap és
a Kisebbségi Kulturális Alap - SZK támogatta.**

**Vinfest
Vinica
2023**

**A NEKVINUM polgári
társulás 2023. 4. 28-án
újra megrendezi a
VinFest Vinica-Ipolynyéki
borversenyt az ipolynyéki
kultúrházban.**

A borok mintáit a következő
napokon lehet a versenybe
bejelenteni: 2023. 4. 25-26.
12:00-tól 16:00-ig, de legkésőbb
2023. 4. 27. 12:00 óráig. Minden borász jelentkezését
várjuk. További információk e-mailben
nekvinum@gmail.com vagy a www.vinica.sk oldalon.

**Mi lesz a Nővel és
Háry Jánossal?
Kiderül a
Csábi Színházi Esték
újabb előadásain**

Évek óta jobbnál jobb
színházi előadásokat láthat a
közönség a Csemadok Csábi
Alapszervezete által indított Csábi Színházi Esték sorozat
keretében.

Idén márciusban két alkalommal várják az érdeklődőket az
egész járásból a Csábi Alapiskola közösségi termében.

Március 19-én, vasárnap délután megemlékezést tartanak az
1848/49-es forradalom és szabadságharc 175. évfordulója alkal-
mából a helyi Szeder parkban, majd 16.00 órától a Kuttyomfitty
Társulat interaktív színházi előadással várja a kicsiket és
nagyokat. Háry János, a nagyotmondó katona hihetetlen törté-
neteit ismerhetjük meg sok-sok humorral és pazar táncokkal
fűszerezve. Igazi vasárnap délutáni családi program lesz Csábon.

A hónapot március 31-én a Komáromi Jókai Színház és a nyit-
rai Andrej Bagar Színház színművészeinek közös előadása zárja.
A Kiss Csaba: De mi lett a nővel? című férfimeséje Rédlí Károly
rendezésében Csábon lesz látható utolsó alkalommal, olyan
kitűnő színészekkel, mint Szabó Viktor, Culka Ottó és Olasz
István. A három vándorszínész úton van egy bálba, ahol a kép-
zeletbeli műsájuk egy közös hölgy, Irina. Hogy mi is történt a
végzet asszonyával? A végén minden titokra fény derül, és meg-
elevenedik a férfivágy örök tárgya, az a bizonyos legendás Nő is.

Felhőtlen szórakozás és kikapcsolódás vár mindenkire a
sorozat újabb előadásain a Csemadok Csábi Alapszervezete, a
750 éves Csáb Község és a helyi alapiskola közös szervezésében.

A Csábi Színházi Esték ezen előadásai is a Kisebbségi
Kulturális Alap támogatásával valósulnak meg.

KÜRTÖS Közéleti havilap. Kiadja a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. A kiadásért felel Balogh
Gábor, a CSNTV elnöke, telefon: 0907/84 22 67. Főszerkesztő Bodzsár Gyula, telefon: 0918/19 63 37.
Szerkesztők: Hrubík Béla, Balogh Gábor. Műszaki szerkesztő: Kliment Éva. Korrektúra: Németh Ágota.
Levélcím: 991 28 Vinica, Nekyjská 397/27. E-mail: csemadokntv@gmail.com. Telefon: 0907/85 62 96.
Nyilvántartási szám: EV 1419/08. ISSN 1336-3972. IČO 00 419 621. Nyomda: Csemadok OV Velký Krtfš.
Terjeszti: a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. Ára 0,50 EUR. Megjelenik 800 példányszámban.
A szerkesztőség álláspontja nem minden esetben azonos az újságban közöltekkel. A kéziratok szerkesztésének,
esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.